Весь час стою над ними,
Рядками, де розпука й одчай:
"Я так чекала весни,
А її для мене немає".

І знову зірвало спокій,
І знов у серці тягар погроз.
Чи зроблю бажаний крок?
Може знову сльози і сльози?

Я тиші знов не маю —
Все, все забрав розпачливий жаль.
"Весни для мене нема,
А весни я довго чекала".